

Polska

Licencje, certyfikaty, świadectwa

2015-03-01 18:16:42

Instytucją zajmującą się kwestiami norm technicznych i jakościowych oraz ich standaryzacją jest Koreańska Agencja Standardów i Technologii, która działa w ramach Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Energii - Ministry of Trade, Industry and Energy.

KATS zajmuje się m.in. opracowywaniem standardów dla dóbr inwestycyjnych, w tym materiałów budowlanych i produktów konsumenckich.

Do kompetencji KATS należy także rozwijanie koreańskich standardów (KS) oraz ich ujednolicanie z innymi regulacjami rządowymi. Ponadto agencja prowadzi konsultacje z innymi organizacjami prywatnymi w celu opracowania norm i certyfikatów.

Korea uznaje powszechnie stosowane na świecie standardy zarządzania jak np. ISO 9000 (zmodyfikowaną jako KSA 9000). Odpowiednie regulacje prawne rząd koreański wdrożył w 1993 r. Cztery lata później, w 1997 roku przedsiębiorstwa koreańskie przyjęły system zarządzania środowiskiem ISO 14000.

Oprócz standardów międzynarodowych Korea stosuje krajowe standardy przemysłowe (KS) – to normy ustanowione na podstawie ustawy o standaryzacji w przemyśle (Industrial Standardization Act).

Koreańskie standardy (KS) mogą być podzielone na 21 działów, począwszy od podstawowych norm (A) do informacji (X). Mogą być także podzielone na trzy rodzaje standardów, jak na przykład:

"Standard produktu", który określa m.in. wymiary i jakość produktu

"Normy produkcyjne", który przewiduje m.in. badania, analizy, kontrole, metody pomiaru i przetwarzania itd.

"Normy horyzontalne" (horizontal standards), które określają m.in. parametry techniczne produktu.

KS jest systemem certyfikacji potwierdzającym, że dany produkt lub usługa przeszły odpowiednie testy i kontrole oraz spełniają odpowiednie normy jakości i bezpieczeństwa określone w ustawie o standaryzacji w przemyśle.

Co pięć lat, KATS dokonuje weryfikacji koreańskich standardów (KS), aby je potwierdzić, zmienić lub wycofać w zależności od potrzeb przemysłu. KATS może dokonać korekty w KS co pięć lat, aby zapewnić zgodność z międzynarodowymi standardami i ułatwić rozwój nowych technologii.

Koreańskie standardy są ustalane w drodze porozumienia z Koreańską Radą Standardów Przemysłowych (KISC). Członkowie KISC to najczęściej specjaliści od przemysłu, naukowcy oraz przedstawiciele organizacji badawczo-rozwojowych i grup konsumenckich. Dokonują oni przeglądu i podejmują decyzje w sprawie standardów KS, a

także w sprawie przyjęcia przez Koreę standardów międzynarodowych.

Wyznaczaniem standardów w dziedzinie żywności, leków i kosmetyków zajmuje się Ministerstwo Bezpieczeństwa Żywności i Leków (wcześniej KFDA – Korean Food & Drug Administration). Do jego zadań należy m.in. wyznaczanie standardów dla oceny badań, rozwoju produktów, metod badawczych, monitorowanie produktów żywnościowych i leków, jak również przepisów bezpieczeństwa promieniowania, które mają zastosowanie do wszystkich emitujących promieniowanie urządzeń w Korei.

KFDA zajmuje się też dopuszczaniem do sprzedaży produktów spożywczych co wymaga niejednokrotnie przedstawienia dokładnego składu produktów wraz z opisem stosowanych technologii i schematu produkcji, co w niektórych przypadkach przyczyniało się do rezygnacji polskich eksporterów z wejścia na rynek Republiki Korei w obawie przed możliwością skopiowania ich technologii produkcji i samych produktów.

Standardami z zakresu technologii informatycznych, łączności radiowej i nadawczej zajmuje się Stowarzyszenie Technologii Telekomunikacyjnych (The Telecommunications Technology Association – TTA). Stowarzyszenie ustanawia standardy branżowe i odegrało znaczącą rolę w tworzeniu obecnego koreańskiego systemu norm informacyjno-telekomunikacyjnych. TTA współpracuje również z innymi krajowymi i międzynarodowymi organizacjami standaryzacyjnymi.

Ocena zgodności

Jednym z zadań KATS jest ustanawianie wytycznych dla rządu i prywatnych firm do oceny wiarygodności i certyfikacji. Pełni także nadzór w zakresie oznakowania produktów zgodnie z koreańskimi standardami oraz zajmuje się karaniem producentów, których wyroby nie spełniają koreańskich norm.

Korea ma dość rozbudowany system regulacji dla produktów biotechnologicznych. Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa (MAFRA) zajmuje się kwestiami związanymi z oznakowaniem nieprzetworzonych produktów biotechnologicznych i dokonywaniem oceny ryzyka dla środowiska upraw biotechnologicznych.

Nad bezpieczeństwem żywności z upraw biotechnologicznych i oznakowaniem przetworzonych produktów spożywczych czuwa wspomniany już Koreański Nadzór ds. Żywności i Leków (MFDS).

Animal, Plant & Fisheries Quarantine & Inspection Agency (QIA, dawniej NVRQS) prowadzi ścisłą kontrolę importu oraz samych eksporterów produktów świeżych pochodzenia zwierzęcego i roślinnego. W odniesieniu do Polski dotyczy to aktualnie producentów i produktów mięsa wieprzowego i drobiowego. Szczegółowa kontrola producentów i stosowanie przepisów mających zastosowanie jedynie na rynku koreańskim są często bardzo uciążliwe dla polskich i unijnych przedsiębiorców.

Etykiety i oznakowanie

Wszystkie przesyłki handlowe wjeżdżające do Korei Południowej muszą mieć oznaczenie dotyczące kraju pochodzenia.

Wykaz określający kody kraju pochodzenia publikowany jest na stronie internetowej Koreańskiej Służby Celnej (KCS) – wykaz oznaczeń kraju pochodzenia jest zgodny z numerami Zharmonizowanego Systemu Kodów (Harmonized System Code).

Inne wymogi w zakresie oznakowania i etykietowania dla określonych produktów, takich jak produkty farmaceutyczne i spożywcze, są objęte szczególnymi regulacjami koreańskich agencji rządowych odpowiedzialnych za te obszary.

Koreański Nadzór ds. Żywności i Leków (MFDS) jest odpowiedzialny za ustalanie i egzekwowanie koreańskich etykiet na produktach spożywczych poza zwierzętami (produktami zwierzęcymi zajmuje się Ministerstwo

Rolnictwa i Leśnictwa – MAFRA).

MAFRA ma również swój własny zestaw standardów w zakresie oznaczeń kraju pochodzenia dla produktów rolnych. Lokalni importerzy zwykle sami drukują etykiety w języku koreańskim, gdy przywożą niewielkie ilości produktów. W tej sprawie muszą się jednak konsultować ze służbami celnymi.

W przypadku importowanych leków, wszystkie pojemniki i opakowania muszą być wyraźnie oznaczone na zewnątrz w zakresie:

- kraju pochodzenia oraz nazw i adresów producenta i importera
- nazwy produktu
- daty produkcji i numeru partii
- nazwy i masy składników
- ilości
- liczby jednostek
- sposobu przechowywania
- terminu ważności
- instrukcji użytkowania
- numeru pozwolenia na przywóz
- działania
- ceny importowej i sugerowanej ceny detalicznej

Więcej informacji na www.kats.go.kr.

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego